

נחל זהר

פירושים וחיידושים בספר הזהר הקדוש
על סדר פרשת השבוע

על פי ההקדמות אשר בספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן מברסלב זצוק"ל

בזהר דא יפקון ביה מן גלותא ברחמים

להבין דרך הלימוד ומטרת עלון זה נא עיין בהקדמה בגב העלון

תרגום ללשון הקודש

זהר הקדוש - תיקון ג

בראשית, ראש בית, וסוד הדבר בחכמה יבנה בית, ומי שרוצה לראות את המלך אין לו רשות לראות אלא בביתו, וסוד הדבר חכמה לא נודעת אלא בבית.

וכגון זה עמוד האמצעי שהוא הוי"ה, לא נודע לנביא וחווה אלא בהיכלו, שהוא אדנ"י, וסוד הדבר וה' בהיכל קדשו, והיא כלולה משבעה היכלות, משבעה ארצות, ועליהם אמר דוד אתהלך לפני ה' בארצות החיים, ועמוד האמצעי הוא כלול שבעה רקיעים, ועליהם אמר דוד השמים שמים לה', ואין ידיעה כלל במלך ובלבושו ובתיקונו לשום אדם בעולם עד שיעלה לביתו והיכלו, שהיא ב', ועליו נאמר כי ביתי בית תפילה יקרא לכל העמים.

ומי שהוא אדם בדמות של עמוד האמצעי, עליו נאמר אין תפלתו של אדם נשמעת אלא בבית הכנסת, והרי העמידו בעלי המשנה, ומי ששומר הברית נקרא איש תמים, ושם בראשית, ברית אש, שומר אותו מאש הגיהנם, אבל מי שמתעסק בתורה ושומר אותה, נקרא אדם, בדמות של אותו שלמעלה, זה הוא שכתוב כתפארת אדם לשבת בית, בא ראה, כל מי ששומר אות ברית, דמותו רשומה בשכינה וצדיק, ומי שמשדל בתורה דמותו רשומה בעמוד האמצעי.

בראשית, רא"ש פי"ת, ורזא דמלה בהכמה יבנה בית (משלי כד ג), ומאן דבעי למחזי למלכא, לית ליה רשו למחזייה אלא בביתיה, ורזא דמלה חכמה לא אשתמודעא אלא בביתיה. כגוןא דא עמודא דאמצעייתא דאיהו יחוי"ה, לא אשתמודע לנביא וחווה אלא בהיכליה, דאיהו אדנ"י, ורזא דמלה ווי בהיכל קדשו (הבוקר ב ב), ואיהו כלילא משבעה היכלין, משבעה ארעין, ועלייהו אמר דוד (שם קטז טו) אתהלך לפני יחוי"ה בארצות החיים, ועמודא דאמצעייתא איהו כליל שבעה רקיעין, ועלייהו אמר דוד (שם קטז טז) השמים שמים ליחוי"ה, ולית ידיעה כלל במלכא ובמלבושיה ובתקוניה לבר נש בעלמא, עד דיעול לביתיה ולהיכליה, דאיהו ב', ועלה אתמר (ישעיהו נו ז) כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים.

ומאן דאיהו אדם בדיוקנא דעמודא דאמצעייתא, עליה נאמר אין תפלתו של אדם נשמעת אלא בבית הכנסת, והא אוקמוה מארי מתניתין, ומאן דנטיר ברית, אתקרי איש תמים, ותמן בראשית, ברית א"ש, דנטיר ליה מאשא דגיהנם, אכל מאן דאתעסק באורייתא ונטיר לה, אתקרי אדם, בדיוקנא דהוא דלעילא, הדא הוא דכתיב (ישעיה מוד יג) כתפארת אדם לשבת בית, תא חזי, כל מאן דנטיר אות ברית, דיוקניה רשים בשכינתא וצדיק, ומאן דאשתדל באורייתא, דיוקניה רשים בעמודא דאמצעייתא:

תורה פז חלק ב'

(חבור התחלת התורה בסופה)

בראשית - לעיני כל ישראל. פי יש עניני דמכסין על עינא, שהם רומי רבתי ורומי זעירתא, פמוכא (ברעיא מהימנא פנחם דף רנב). וזה בחינת (קהלת יב): וישבו העבים אחר הגשם - זה מאור עינים, שהולך אחר הבכיה, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (שבת קנא): שעלידי הבכי הולך ומסתלק מאור עינים. וזה בחינת שקיעת האור במערב, פי במזרח חמה זורחת ובמערב שוקעת, נמצא שמערב הוא שקיעת האור. וכל זה עלידי בחינת הבכי, שעלידו מסתלק מאור העינים כנ"ל, שזה בחינת שקיעת האור כנ"ל. פי מערב - ראשיתבות: רחל מבכה על בניה (ירמיה לא), (פמוכא בכתבי האר"י ז"ל), פי שכניה במערב (ב"ב כה), והשכינה בוכה ומייללת, כבכול, על ישראל, בחינת (ירמיה לא): רחל מבכה על בניה, מאנה להנחם על בניה פי איננו - שהיא בוכה על צרת ישראל, המפורים בגויים ואינם על מקומם. ועליפן שקיעת האור במערב, פי עלידי הבכיה מסתלק מאור עינים, שזה בחינת שקיעת האור כנ"ל. וזה בחינת בתל מערבי, ששם השכינה בוכה ומייללת על חרבן בית המקדש, פי במערב שם רחל מבכה על בניה, כנ"ל. ויש מאורי אור ומאורי אש, והם זה לעמת זה; שששיש בח למאורי אור, אזי נכנעין מאורי אש, וכן להפך, חם ושלום, שששנכנעין ונסתלקין מאורי אור, חם ושלום, אזי מתגברין מאורי אש. וזה בחינת חרבן בית המקדש, בחינת (איכה א): ממרום שלח אש בעצמתי; פי נתגברו מאורי אש עלידי שנסתלקו מאורי אור, בבחינת: רחל מבכה על בניה; פי הבכיה הוא בחינת הסתלקות מאורי אור כנ"ל, ואזי מתגברין, חם ושלום, מאורי אש, בחינת: ממרום שלח אש וכו', כנ"ל:

וזה בחינת ההעלמה, שנתעלם היפי והפאר של כל העולם. פי יש צדיק, שהוא היפי והפאר והחן של כל העולם כלו, בבחינת (בראשית לט): ויהי יוסף יפהתאר ויפהמראה, בחינת

(תהלים מח): יפה נוף משוש כל הארץ. פי זה הצדיק האמתי שהוא בחינת יוסף, הוא ההדור והיפי של כל העולם, ובשזה היפי והפאר נתגלה בעולם, דהינו בשזה הצדיק, שהוא היפי של כל העולם, נתפרסם ונתגדל בעולם, אזי נפתחין העינים של העולם, שכל מי שנכלל בזה חחן האמת של זה הצדיק, שהוא חחן והיפי של העולם, דהינו שמתקרב אליו ונכלל בו, נפתחין עיניו ויכול לראות, והעקר להסתפל על עצמו, וכמבאר לעיל (בסימן סו), שעלידי שמתקרב לצדיק אמתי, שהוא בחינת (משלי י): צדיק יסוד עולם, בחינת יסוד הפשוט, שממנו נמשכין כל הארבעה יסודות, בבחינת (בראשית ב): ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן, ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים; נהר יוצא מעדן - זה בחינת: צדיק יסוד עולם, שהוא בחינת יסוד הפשוט; אשר משם יפרד והיה לארבעה ראשים - הינו בחינת הארבעה יסודות, שנמשכין מן הצדיק כנ"ל. וכשמתקרב אליו, עלידי זה ראוי לו להסתפל בעצמו על כל המדות, איך הוא אחוז בהם. פי כל המדות נמשכין מן הארבעה יסודות, פי דוע, והארבעה יסודות נמשכין מן הצדיק כנ"ל, ועליפן בשנתגלה זה הצדיק, שהוא חחן והיפי של העולם, כל מי שמתקרב ונכלל בזה חחן האמת, נפתחין עיניו, ורואה ומסתפל על עצמו, איך הוא אחוז בכל המדות, שנמשכין מארבעה יסודות, שהם נמשכין מהצדיק כנ"ל, וגם יכול לראות ולהסתפל בגדלת השם ולהסתפל בעולם, עלידי שנפתחו עיניו עלידי התגלות הפאר של הצדיק האמת כנ"ל. פי בשזה הצדיק נתגלה ונתפרסם בעולם, זה בחינת שם, דהינו שנתפרסם ויש לו שם בעולם, ובתוך זה השם של הצדיק האמת מלבש ומשתף שמו ותברך, פי שמו משתף בשמו. נמצא, בשנתגדל שם הצדיק, נתגדל שמו ותברך, וכל מה שנתגדל יותר שם הצדיק, נתגדל יותר שמו ותברך, כבכול, פי שמו משתף בשמו כנ"ל. וישם ה' הוא בחינת (זכריה יד): ה' אחד ושמו אחד; פי שמו ותברך הוא אחדות פשוט, אך למטה משתלשל משמו ותברך בחינת הארבעה יסודות, פי שמו אחד ותברך - הוא בחינת ארבע אותיות השם. ועליפן למטה נשתלשל משמו ותברך בחינת הארבעה

יסודות. ומתחלה משתלשל מארבע אותיות השם בְּחִינַת תְּלַת גּוֹנִין דְּעֵינָא וּבֵת עֵינ, ואחר־כֵּן משתלשל לארבעה יסודות. ומקדם משתלשל לְבַחֲחִינַת: צדיק יסוד עולם, שְׁמוֹנוּ נְמוֹשְׁכִין כָּל הָאַרְבָּעָה יסודות. וְזֶה: רָאוּ כִי קָרָא ה' בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל (שמות לה) – רָאוּ דִיקָא, כִּי עֲלִי־דִי שְׁנַתְּנָלָה וְנִתְגַּדַּל שֵׁם בְּצַלְאֵל, עֲלִי־יְדִיזָה רָאוּ, כִּי עֲלִי־דִיזָה נִפְתַּחֲחִין הָעֵינִים וְרֹאִין כְּנִ"ל. וְזֶה: כִּי קָרָא ה' בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל, הִינּוּ, כִּי ה' הוּא בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל, כִּי שְׁמוֹ מְשַׁתַּף בְּשִׁמְנוֹ, וְעֲלִי־דִיזָה רָאוּ כְּנִ"ל. כִּי כַח הָרְאוּת נְמוֹשְׁךָ גַם־כֵּן מִבְּחִינַת הַשֵּׁם, שֶׁהוּא בְּחִינַת אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, שְׁמוֹשֵׁם נְמוֹשְׁךָ תְּלַת גּוֹנִין דְּעֵינָא וּבֵת עֵינ כְּנִ"ל. וְזֶה בְּחִינַת שֶׁבֶת – שֵׁין בֵּת. שֵׁין – תְּלַת גּוֹנִין דְּעֵינָא, בֵּית עֵינ (תְּקוּן ע) – כִּי שֶׁבֶת שְׂמָא דְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (זוהר יתרו דף פח:). גַּם הַצַּדִּיק הוּא בְּחִינַת שֶׁבֶת, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּזוּהַר נִשְׂא דף קמד:): אֲנִתָּה הוּא שֶׁבֶת דְּפִלְחֵי יוֹמֵי. וְזֶה: רָאוּ כִי ה' נָתַן לָכֶם אֵת הַשֶּׁבֶת (שמות טז) – רָאוּ דִיקָא, כִּי שֶׁבֶת, שֶׁהוּא שְׂמָא דְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הוּא בְּחִינַת כַּח הָרְאוּת, בְּחִינַת תְּלַת גּוֹנִין דְּעֵינָא וּבֵת עֵינ כְּנִ"ל. וְעֲלִי־כֵן בְּכָל מָקוֹם שֶׁנִּזְכַּר בְּנִין בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, נִזְכַּר שֶׁבֶת, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (ויקרא יט): אֵת שֶׁבֶת־תִּי תִשְׁמְרוּ, וּמִקְדָּשֵׁי תִירָאוּ. וְכֵן בְּכָל מָקוֹם שֶׁהִזְהִיר עַל מְלֶאכֶת הַמִּשְׁכָּן, הִזְהִיר מִקְדָּם עַל שֶׁבֶת, כִּי שֶׁבֶת מְאִיר לְבֵית־הַמִּקְדָּשׁ, כִּי הַמִּקְדָּשׁ הוּא גַם־כֵּן בְּחִינַת עֵינִים, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יחזקאל כד): גָּאוֹן עֵזְכֶם, מִחֲמַד עֵינֵיכֶם (עֵיין ב"ב ד). וְשֶׁבֶת הוּא בְּחִינַת הַגּוֹנִין הַמְּאִירִין בַּמִּקְדָּשׁ, כִּי שֶׁבֶת הוּא בְּחִינַת כַּח הָרְאוּת, שֶׁהֵם תְּלַת גּוֹנִין דְּעֵינָא וּבֵת עֵינ, הַמְּאִירִין לְבֵית־הַמִּקְדָּשׁ שֶׁהוּא בְּחִינַת עֵינִים. וְזֶה בְּחִינַת מַחֲיָן, כִּי מִתְחַלָּה נִעְשָׂה מִבְּחִינַת שֵׁם ה', שֶׁהוּא אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, בְּחִינַת אַרְבָּעָה מַחֲיָן, בְּחִינַת (שְׁמוֹת ל"א): וְאִמְלֵא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹקִים בְּחֻכְמָה וּבִתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה. חֻכְמָה, תְּבוּנָה, וְדַעַת, וְכָל מְלָאכָה – זֶה בְּחִינַת אַרְבָּעָה מַחֲיָן (כ"ש בַּת"ז דף יג: בַּחֲקֻמָּה), שֶׁהֵם נִעְשִׂין מִבְּחִינַת שֵׁם ה', כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: רָאוּ כִי קָרָא ה' בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל, וְאִמְלֵא אֹתוֹ וְכוּ' בְּחֻכְמָה וּבִתְבוּנָה וְכוּ', וְאַחֲרֵי־כֵן נִעְשָׂה בְּחִינַת תְּלַת גּוֹנִין דְּעֵינָא וּבֵת עֵינ, וְאַחֲרֵי־כֵן אַרְבָּעָה יסודות כְּנִ"ל:

וּבְשִׁבִיל זֶה נִקְרְאִים הַצַּדִּיקִים עֵינֵי הָעֵדָה (בַּמְדַּבֵּר טו) (עֵיין ב"ב ד), כִּי עֲלִידָם נִפְתַּחֲחִין הָעֵינִים כְּנִ"ל. וְאִזִּי בְּשִׁנְתְּנָלָה

הַפָּאָר וְהִיפִי שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת וְנִתְגַּדַּל שְׁמוֹ, שְׁזֶה בְּחִינַת הַגְּדֻלַּת שְׁמוֹ וְיִתְבָּרַךְ, כְּבִיכּוֹל, כְּנִ"ל, שֶׁעֲלִי־דִיזָה נִעְשִׂין הַמַּחֲיָן וְכַח הָרְאוּת, וְנִפְתַּחֲחִין הָעֵינִים כְּנִ"ל, אִזִּי יֵשׁ לְהַעֲלוֹם בְּעֲלִי־הַבֵּית, שֶׁהוּא מְשַׁנֵּיחַ עַל הָעוֹלָם. וְזֶה בְּחִינַת בְּרֵאשִׁית – רֹאשׁ בֵּית (ת"ז תִּיקוּן ג דף יח). רֹאשׁ זֶה בְּחִינַת מַחֲיָן, בֵּית זֶה בְּחִינַת בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁעָקַר קִיּוּמוֹ – עֲלִי־דִי בְּחִינַת הַמַּחֲיָן, שֶׁהֵם בְּחִינַת תְּלַת גּוֹנִין דְּעֵינָא וּבֵת עֵינ, בְּחִינַת שֶׁבֶת, שְׁמֵאִיר לְבֵית־הַמִּקְדָּשׁ כְּנִ"ל. גַּם בֵּית זֶה בְּחִינַת הַבְּתִים שֶׁל הַתְּפִלִּין, שֶׁשֵּׁם הֵם הַמַּחֲיָן, בְּחִינַת: וְאִמְלֵא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹקִים בְּחֻכְמָה וּבִתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה. וְאִמְלֵא דִיקָא, בְּחִינַת הַבְּתִים שֶׁהַמַּחֲיָן מְמַלְאִין אוֹתָם, וְאִזִּי יֵשׁ בְּעֲלִי־הַבֵּית, בְּחִינַת רֹאשׁ בֵּית, שֶׁהוּא מְחֻזַּק בְּדַקֵּי הַבֵּית, כִּי תִקוּן הַבֵּית־הַמִּקְדָּשׁ הוּא עֲלִי־דִי זֶה, כְּנִ"ל:

אֲכָל יֵשׁ, חֵם וְשָׁלוֹם, הַהֶפֶךְ מִמֶּשׁ. כְּשִׁנְתְּפָרְסֵם, חֵם וְשָׁלוֹם, מִי שְׂאִין בּוֹ שֵׁם ה' כָּלֵל, וְכִשְׁנַתְּפָרְסֵם וְנִתְגַּדַּל שְׁמוֹ שֶׁל זֶה, כְּבִיכּוֹל, נִתְמַעַט וְנִתְעַלֵּם שֵׁם ה', וְאִזִּי נִתְגַּדֵּלִין בְּעוֹלָם בְּעֲלִי־שְׁמוֹת וְקַדְרִיִים, שְׁקוּרִין "טֵאטִירִין", וְכֵאִין לְעוֹלָם, חֵם וְשָׁלוֹם, דְּבָרִים שְׂאִין מוֹעִיל לָהֶם כִּי־אֵם שְׁמוֹת הַטְּמֵאָה, חֵם וְשָׁלוֹם, שֶׁכָּל זֶה הֶפֶךְ שֵׁם ה', כִּי נִתְעַלֵּם שֵׁם ה', חֵם וְשָׁלוֹם. וְאִזִּי נִסְתַּלְקִין וְנִכְנָעִין מְאֹרֵי אוֹר, חֵם וְשָׁלוֹם, שֶׁהֵם בְּחִינַת מְאֹרֵי הָעֵינִים, בְּחִינַת תְּלַת גּוֹנִין דְּעֵינָא וּבֵת עֵינ, שְׁנִמְשְׁכִין מִשֵּׁם ה' כְּנִ"ל. וְכִשְׁנַתְּנָעִין מְאֹרֵי אוֹר, אִזִּי מִתְגַּבְּרִין מְאֹרֵי אֵשׁ, וּמִזֶּה בָּאִין שְׂרָפוֹת בְּעוֹלָם, חֵם וְשָׁלוֹם, עֲלִי־דִי שְׁמוֹתֵי בְּרִין וְנִתְגַּדֵּלִין בְּשֵׁם אֱלוֹ הַמִּפְרָסְמִים שֶׁל שְׁקָר, שֶׁעֲלִי־דִיזָה נִתְעַלֵּם שֵׁם ה', חֵם וְשָׁלוֹם, וְנִכְנָעִים מְאֹרֵי אוֹר, וּמִתְגַּבְּרִין מְאֹרֵי אֵשׁ, בְּחִינַת: מִפְרוֹם שְׁלַח אֵשׁ, שְׁזֶה בְּחִינַת שְׂרָפַת בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, שְׁנִעְשִׂין גַם־כֵּן עֲלִי־דִי הַסְתַּלְקוֹת מְאֹרֵי אוֹר, שֶׁעֲלִי־דִיזָה נִתְגַּבְּרוּ מְאֹרֵי אֵשׁ כְּנִ"ל:

וְזֶה בְּחִינַת: וַיִּצַּת אֵשׁ בְּצִיּוֹן וַתֹּאכַל יסודוֹתֶיהָ (איכה ד). יסודוֹתֶיהָ – זֶה בְּחִינַת אַרְבָּעָה יסודות, שְׁנִמְשְׁכִין מִבְּחִינַת מְאֹרֵי אוֹר, מִבְּחִינַת תְּלַת גּוֹנִין דְּעֵינָא וּבֵת עֵינ, שְׁנִמְשְׁכִין וְנִשְׂרָפוּ עֲלִי־דִי: וַיִּצַּת אֵשׁ בְּצִיּוֹן, עֲלִי־דִי הַהִתְגַּבְּרוֹת מְאֹרֵי אֵשׁ כְּנִ"ל:

וְהִנֵּה מַחַ שְׁעָבֵר אִינוּ, כִּי כָּבֵד נִשְׂרָף בֵּית־הַמִּקְדָּשׁנוּ. אַף

כעת, שהשם ותברך מצפה לשוב אלינו ולחזור ולבנות ביתי מקדשנו, ראוי לנו שלא לעכב, חס ושלום, בנין בית-המקדש, רק להשתדל בבנינו. על-כן מאד צריף לזהר לקום בחצות, להיות מתאבל על הרבן בית המקדש, כי אולי בגלגול הראשון היה הוא הגורם שיחרב הבית-המקדש, ואפלו אם לאו, אולי הוא מעכב עתה בנין בית-המקדש, ונחשב גמפן באלו הוא גרם לחריבו. על-כן צריף לזהר מאד לקום בחצות, ולהיות מתאבל מאד על הרבן בית-המקדש, והשם ותברך הבטיח לכל המתאבל על ציון לשום לאבלי ציון פאר תחת אפר (ישעיה ס"א). פאר תחת אפר דיקא. פאר זה בחינת המחיו, בחינת תפלין, בחינת ראש בית, בחינת כלליות הגונין, בחינת תלת גונין דעינא וכת עין, בחינת מאורי אור, בחינת שבת המאיר לבית-המקדש כנ"ל. תחת אפר – אפר זה בחינת מאורי אש, (שהוא ההפך מהנ"ל), הינו שיהיו נכנעין מאורי אש, שעלידם נשרף הבית-המקדש, ויתגברו מאורי אור, שהם קיום הבית-המקדש כנ"ל, וזהו פאר תחת אפר, כנ"ל. נמצא, שעלידי שהוא מתאבל על הבית-המקדש, עלידייזה מכניע מאורי אש, ומתגברין מאורי אור, שהם בחינת שבת כנ"ל. וזה מתאבל – ראשי תבות: לא תבערו אש בכל משבתיכם (שמות לח). כי עלידי שמתאבלין, נכנעין מאורי אש כנ"ל. וזהו: ביום השבת, כי אזי מאירין מאורי אור, שהם בחינת שבת, בחינת תלת גונין דעינא וכת עין, שהם מאירין להבית-המקדש, בבחינת: את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו כנ"ל. וזה שכתוב (שמות לא): לעשות את השבת לדרתם. ואמרו חכמינו זכרונם לברכה (וזהו פנחס דף רמג: ובתי' כד): לדרתם כתיב – לשון דירה. הינו כי עלידי שבת, שהוא בחינת מאורי אור, עלידייזה נעשה דירה, דחינו בחינת הבית-המקדש, שקוימו עלידי שבת כנ"ל. גם דירה ממש, כי עלידי שבת, שהוא בחינת מאורי אור, עלידייזה נכנעין מאורי אש, ונצולין משרפות כנ"ל. נמצא שקיום דירות ישראל הוא עלידי שבת כנ"ל: וזהו: בראשית – ראש בית, בחינת הפעליהבית של העולם. הינו הצדיק האמת, שהוא היפי והפאר של העולם, שהוא בחינת יוסף, בחינת (בראשית מב): יוסף הוא השליט הוא

המשפיר וכו', בחינת ראש בית, בחינת פעליהבית של העולם. כי עלידו קיום הבית-המקדש וקיום הבתים והדירות של ישראל כנ"ל. ועלידי שנתגדל השם של זה הצדיק, שהוא בחינת ראש בית, עלידייזה נפתחין העינים של ישראל כנ"ל. וזהו בראשית – לעיני כל ישראל. בראשית, הינו ראש בית, בחינת הצדיק הנ"ל, שהוא הפאר של העולם כנ"ל, עלידו נפתחין עיני כל ישראל כנ"ל:

וזה בחינת הספד על סלוק הצדיק. כי בראשית הוא הספד על נח, הינו מאמר הנ"ל על בראשית הוא הספד על סלוק הצדיק, שהוא בחינת נח. כי שם נאמר מבחינת ההעלמה, שנתעלם הפאר של ישראל, הינו שנסתלק ונתעלם הצדיק שהוא הפאר של ישראל, והנה להצדיק שנסתלק, אין לו הספד כלל בפה שנעלם ונסתלק, כי אם נתעלם ונסתלק מכאן, הוא גדול ומפאר שם בעולם הבא, בחינת (בראשית ו): את האלקים התהלך נח. אבל על הדור יתום שנשארו ועל התולדות דחינו הבנים שנשארו, הוא רחמנות גדול מאד, ועליהם נאמר במקונן: אלה תולדות נח, במקונן ואומר: אלה הם התולדות והבנים של הצדיק, בחינת נח, שנסתלק, ואלה הם התולדות היתומים שנשארו:

כי דע, שכל הדרות בלם נמשכין מן הצדיק שהוא הראש, בחינת ראש בית, בחינת הפעליהבית של העולם כנ"ל, בבחינת (ישעיה מא): קורא הדרות מראש, שכל הדרות נמשכין מן הראש, דחינו הצדיק הנ"ל. ואזי כשיש זה הצדיק שהוא הראש בית, אזי יש בחינת ראש ויש בחינת בית, ואזי בלנו, דחינו כל בני הדור, בלם בחינת בני בית. אבל כשנסתלק ונתעלם זה הראש שהוא הפאר, בחינת שם ה' כנ"ל, אזי מתגברין, חס ושלום, שמות הטמאה של החיצונים, שזה בחינת המפרסמים של שקר כנ"ל, והם בחינת ראש של הסטרא-אחרא, שהוא בנגד ראש הנ"ל דקדשה, בחינת ראש כל חוצות, שזהו בחינת ראש דסטרא-אחרא, בחינת מפרסמים של שקר, בחינת שם הטמאה של החיצונים, חס ושלום, ואזי אין בית, ומתגלגלים בחוצות, חס ושלום. ועל-כן נקרא ראש כל חוצות, כי נתעלם, חס ושלום, בחינת ראש בית, ואזי אין בית, ומתגלגלים בחוצות, חס ושלום. ועל זה

נאמר: תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות, בני ציון היקרים המסלמים בפז וכו' (איכה ד). דהינו שישאל קדושים מתגלגלים, הם ושלום, בראש כל חוצות, כי נסתלק ונתעלם הראש בית, דהינו הצדיק האמתי, ונתגבר, הם ושלום, החפץ, שהוא בחינת שם של הפמאח של החיצונים, בחינת ראש כל חוצות, כנ"ל:

וירמיהו הנביא היה מקונן, ומחבב דם ישראל שנשפך, והיה משתתף בצרתו, והיה רואה ישראל מולכים בקולרין, וידיהוץ מהדקין לאחורא, ורחיא על צואריהוץ, והיה משתתף עמהם, והיה מקונן על כל טפה דם של ישראל: בני ציון היקרים המסלמים בפז וכו' תשתפכנה אבני קדש וכו':

וזהו: אלה תולדות נח, הינו במקונן על התולדות שנשארו כנ"ל. וזהו: נח איש צדיק תמים היה, הינו שהיה ונסתלק וכו' כנ"ל:

והנה כל הדרות בלם נמשכין מן הצדיק שהוא הראש, בחינת קורא הדרות מראש כנ"ל. וזה בחינת: אלה תולדות נח – שכל התולדות, דהינו הדרות, בלם נמשכין מן נח, שהוא בחינת הצדיק, בחינת הראש, בחינת קורא הדרות מראש, כנ"ל:

ודע, שגם הדור האחרון נמשך גם כן מן הראש כנ"ל. וזה בחינת קורא הדרות מראש, בחינת הדור האחרון, שנמשך גם כן מהראש כנ"ל, דהינו הצדיק הנ"ל, שהוא הראש והפאר וההדור של העולם כנ"ל. והנה עקר ההדור הם ישראל, כי אפי

עלפי שגם הם ויפת הם תולדות נח, אפי' עקר ההדור הם ישראל, שבאים מבני שם. וזה בחינת: הדור מצוה עד שלישי (ב"ק ט: וש"ע או"ח סי' תרנ"ו) – זה בחינת שם, שהוא השלישי משלשה בני נח (ועי' בסנהדרין קיא מה שדרשו על פסוק: והשלישית יותר בה – שלישי של נח, שלישי של שם), שהוא עקר ההדור והפאר כנ"ל. והוא בחינת שם, שם דיקא, בחינת שם הקדש, שהוא בחינת פאר והדור כנ"ל: (והבן היטב לקשר כל זה עם מה שמבאר לעיל במאמר בראשית, ובסימן סו, כי הכל מקשר יחד, עי' שם היטב)

שי' לעיל: רחל מבכה על בניה – זה בחינת עולמתא שפירתא דלית לה עינין (זוהר משפטים דף צה). כי רחל היתה יפת תאר ויפת מראה (בראשית כט), ועלי' עקר ההולדה של הצדיק, שהוא בחינת יוסף, שהיה יפה תאר ויפה מראה, בחינת הפאר והיפי של העולם כנ"ל, הוא מרחל. אבל עכשו בגלות, אחר התרבוץ, היא בבחינת רחל מבכה על בניה, ועל' כן היא בחינת עולמתא שפירתא דלית לה עינין, כי מאור עינים נסתלקין עלי' די הבכי כנ"ל, והבן היטב. ועל' ידי' מן מקשר היטב מאמר הנ"ל, שמתחיל לדבר מענין רחל מבכה על בניה, ואחר' מדבר מההעלמה, שנתעלם הצדיק, שהוא הפאר והיפי, בחינת יוסף, בחינת: ויוסף היה יפה תאר וכו', כי הכל ענין אחד, כי עקר הולדת הצדיק, שהוא בחינת יוסף וכו' כנ"ל, הוא מרחל וכו' כנ"ל:

פירוש נחל זהר
לכל מאמר זההר על פי ההקדמות בליקוטי מוהר"ן

השם משותף בשם הצדיק ולכן דייקא על ידי זה הראש בית שהוא הצדיק, אשר לו הראש והמוחין שהם בחינת ש – בת, בחינת שבת בחינת תלת גוונים דעינא ובת עיין, בחינת ד' מוחין, אלו המוחין, בחינת עינים של הצדיק, מאירים בבית המקדש שהוא גם כן בחינת עינים, בחינת מחמד עינים, ועל ידי זה יש ראש בית לעולם והוא מאיר עיני ישראל זהו בחינת בראשית שהוא ראש בית המאיר לעיני כל ישראל, כי על ידי שנתגדל ונתפרסם השם של הצדיק שהוא ראש בית המאיר המוחין והחכמה לבית המקדש, על ידי זה נפתחים העינים של ישראל. ופוד הדבר מה שהחכמה של הצדיק מאירה לבית המקדש בחינת עינים לראות, עד שגם עיני ישראל נתפחות לראות פאר גדולת ה', הוא מה שנאמר במשלי בחכמה אשר בראש יבנה בית להיות עומד בקיום על ידי המוחין והחכמה

בראשית, רא"ש פי"ת, ורזא דמלח בחכמה יבנה בית (משלי כד ג), ומאן דבעי למחזי למלכא, לית ליה רשו למחזייה אלא כביתיה, ורזא דמלח חכמה לא אשתמודעא אלא כביתיה. – בראשית אשר היא המילה הראשונה בתורה, המאירה סוד אורה למילים האחרונות שבתורה, שהם לעיני כל ישראל, זאת המילה בראשית בצירוף אחר של האותיות הוא ראש בית, והוא מרמז על הצדיק יסוד עולם שהוא הפאר והיופי של כל העולם, שעל ידו נמשך החכמה והמוחין שהם בחינת ראש, גם לאלו הנכללים בזה הצדיק, שנפתחים העינים שלהם גם כן לראות גדלות השם ולהסתכל בעצמו ובעולם, איך מתגלה שם ה', דרך הנהגת העולם ודרך מידות טובות שבאדם, כי שם

המאירים בו, בחינת שבת המאירה לבית המקדש, בחינת את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו, ומי שרוצה לראות המלך, על ידי שיפתחו עיניו שיוכל לראות בהם גדולת ה' ופאר הנהגתו ופאר הצדיק המגלה תפארתו ותפארת כלל נשמות ישראל המפארים אותו על ידי מעשיהם ומידותיהם המושרשות בד' יסודות הנמשכים מד' אותיות שם ה', אין לו רשות לראות ואין נפתחים עיניו לראות ולהסתכל בעולם אלא בביתו, כאשר נתפרסם שם הצדיק ויופי הדרו המאיר המוחין והראש לבית הבנוי בזכותו, כי בזה הבית דייקא מאיר פאר הצדיק ושמו יתברך המשותף בו, כי הבית הוא כלי לראש, וסוד הדבר, חכמה לא נודעת אלה בבית, דהיינו על ידי הבית, כי להשיג שורש ד' המוחין וד' יסודות הנמשכים מד' אותיות ה', זה אי אפשר לנו להשיג ולא ניתנת לנו רשות לראותם, מגודל קדושתם העליונה, אך יכולתנו לראותם מרחוק הוא על ידי פאר הבית הנמשך מהפאר והיופי העליון אשר אשר בד' אותיות ה' הוא שורש לו ומאיר בו ד' מוחין כנ"ל.

כְּנֻנָא דָא עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא דְאִיהוּ יְהוּ"ה, לָא אֲשַׁתְּמוּדָע לְנִבְיָא וְחֻזָּה אֱלָא בְּהִיבְלִיָּה, דְאִיהוּ אֲדִנְיָ, וְרָזָא דְמִלְחָה וְיָ בְּהִיבֵל קְדָשׁוֹ (חֲבֵרוֹק ב ב), וְאִיהוּ כְּלִילָא מְשַׁבְּעָה חִיבְלִיָּה, מְשַׁבְּעָה אֲרֻעִין, וְעֲלִיָּהוּ אֲמַר דְדוּד (שם קטז טו) אֲתַחֲלָף לְפָנֵי יְהוּ"ה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים, וְעֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא אִיהוּ כְּלִיל שְׁבַע רְקִיעִין, וְעֲלִיָּהוּ אֲמַר דְדוּד (שם קטז טז) הַשָּׁמַיִם שְׁמַיִם לְיְהוּ"ה, וְלִית יְדִיעָה כָּלִל בְּמִלְכָּא וּבְמִלְבוּשֵׁיהּ וּבְתַקְוִיָּהּ לְבַר נֶשׁ בְּעֲלָמָא, עַד דְיַעֲוִיל לְבִיתֵיהּ וְלְחִיבְלִיָּה, דְאִיהוּ ב', וְעֲלָה אֲתַמַּר (ישעיהו נו ז) כִּי בֵיתִי בֵית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים. – כְּמוֹ שְׂאֵי אִפְשָׁר לְהַשִּׁיג הַחֲכֵמָה וְהָרָאשׁ שֶׁהוּא הָאוּר אֲלָא עַל יְדֵי הַכְּלִי הַמְכִיל אוֹתוֹ בְּמִידָה, שֶׁהוּא הַחֲכֵמָה אֲלוֹקִית הַמְאִירָה כְּבֵית כְּנ"ל בְּחֵית רֹאשׁ בֵּית כְּנ"ל כִּךְ עֲמוּד הָאִמְצָעִי שֶׁהוּא הַתְּפִאֲרַת הַמַּחְבֵּר גּוּוֹנֵי הַחֲסָדִים וְהַגְּבוּרוֹת הַחֲכֵמָה וְהַבִּינָה, הֵנָּה הַתְּפִאֲרַת שֶׁהוּא שֵׁם הַוִּי"ה הַמְנַהֵיג הָעוֹלָם בְּסֹדֵר יוֹיָפִי עֲלִיוֹן וְחֲכֵמָה אֲלוֹקִית, אֲשֶׁר זֶה הַשֵּׁם הַוִּי"ה הוּא שׁוֹרֵשׁ לְכָל הַיְסוּדוֹת וְהַמִּידוֹת, לָא נֹדַע לְנִבְיָא וְחֻזָּה אֲלָא בְּהִיבֵל וְהַכְּלִי (אֲתוּוֹן דִּין כְּדִין) שֶׁהוּא שֵׁם אֲדִנְיָ שֶׁהוּא בְּחֵינַת מַלְכוּת שְׁבָה נְתַלְבֵּשׁ אוֹר ז"א בְּמִידָה, וְהוּא בְּחֵינַת גְּדוּלַת שֵׁם ה' הַנִּתְפָּרֵס בְּעוֹלָם (מַלְכוּת עִשְׂיָה, אֲדִנְיָ) עַל יְדֵי יִשְׂרָאֵל הַצְּדִיקִים הַמְפָּרְסְמִים שֵׁם הַצְּדִיק יְסוּד עוֹלָם. (אֲשֶׁר שֵׁם הַוִּי"ה מְשׁוֹתֵף בְּשִׁמּוֹ) וְסוּד הַדְּבָר זֶה מְאִיר בְּהִיבֵל קְדָשׁוֹ, כִּי הַהִיבֵל הוּא כְּלִי וּבֵית לְהַכִּיל אוֹר שֵׁם הַוִּי"ה בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה הַהִיבֵל הוּא הָעוֹלָם הַמוֹנַחֵג עַל יְדֵי שֵׁם אֲדִנְיָ שֶׁהוּא גִימַטְרִיא הֵיכַל כִּידוּעַ וְאֲשֶׁר בּוֹ מְלוּבֵשׁ יוֹפִי וְפֶאֶר הַדֵּר שֵׁם הַוִּי"ה. וְהוּא הַמַּלְכוּת

כלולה משבעה היכלים וכלים לקבל בתוכם ששה גווני אורות וגוון אחד הכוללם יחד, משבעה ארצות בעולם העשיה בחינת מלכות, ועליהם אמר דוד, אתהלך לפני ה' להשיג יופי תואר פני ה' כביכול איך מאיר היופי בעולמו שהוא ביתו של הקב"ה להאיר מאורי אור פניו בארצות החיים, וראה דוד גדולת ה' יתברך בעולם נפלאות הנהגתו יתברך וחכמתו הממלאה את העולם בחינת מוחין הממלאים את בתי תפילין הנקראים חיים כי נמשך לארצות העולם חיים ממנו יתברך בסדר יפה ומידות נכונות למען שמו יתברך. ועמוד האמצעי שהוא התפארת שמקבל הצדיק שהוא היופי והפאר של כל העולם שממנו נמשך היופי לארצות החיים זה העמוד האמצעי הוא כלול שבעה רקיעים שהם שורש לשבעה אורות מחדס ועד מלכות הנמשכים מן הבינה, עליהם אל אלו המאורי אור שברקיעים אמר דוד השמים (אש ומים חסד וגבורה יחדיו בחינת תפארת) שמים לה' שהוא הרואה ומכיר עצמו בלבד, ואין לשום איש ידיעה והשגה במלך עצמו ומחותו שהוא בחינת יסוד הפשוט ומלבושו שבד' אותיות השם הנמשכים מן היסוד הפשוט ואין השגה בתיקונו איך מתוקנים יפה האותיות להנהיג ארצות החיים כי אין השגה וידיעה לשום אדם אלא עד שיעלה לביתו והיכלו, דהיינו עד שיכין כלים על ידי שמירת הברית ותיקון המידות על פי יופי סדרי התורה שעוסק בה שהוא בחינת בית לאורות העליונים הנמשכים משם ה' שזה ההיכל היא אות ב' שהוא לשון בית והכיל המכיל, ועליו על בית המקדש המכיל תפארת מאורי האור, כי בתי בית תפילה יקרא לכל העמים, כי שם נמשך פרסום שם ה' לכל שבע ארצות החיים, ונמשכים מוחין אפילו לכל עמי הארצות כדי שיוכלו להתפלל להמשיך גם להם בחינת חיים כפי דרגתם.

וְכַאֲן דְאִיהוּ אָדָם בְּדִיּוּקְנָא דְעֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא, עֲלִיָּה נְאָמַר אִין תְּפִלָּתוֹ שֶׁל אָדָם נִשְׁמַעַת אֱלָא בְּבֵית הַכְּנֻסֵת, וְהָא אִיִּקְמוּהּ מְאִירֵי מִתְנִיתִין, וְכַאֲן דְנָטִיר בְּרִית, אֲתַקְרִי אִישׁ תְּמִיב, וְתַמָּן בְּרִאשִׁית, בְּרִי"ת א"ש, דְנָטִיר לִיה מְאֲשָׁא דְגִיְהִנְב, – וְכִי שֶׁהוּא אָדָם, גִּימַטְרִיא הַוִּי"ה בְּמִילוֹי אֲלִפִּין שֶׁכְּנַגַּד הַתְּפִאֲרַת כִּידוּעַ וְהַמִּילוֹי הוּא בְּחֵינַת הַמוֹחִין שֶׁל תְּפִלִּין הַמְמַלְאִים אֶת הַבְּתִימִים, כִּי גַם שֵׁם זֶה מְקַבֵּל מִשֵּׁם הַוִּי"ה שֶׁלְמַעַלָּה מִמֶּנּוּ בְּחֵינַת שֵׁם ס"ג וּס"ג מְקַבֵּל הָאוּר מְע"ב, אוֹי הָאָדָם הַמְפּוֹאֵר בְּחֵינַת יוֹסֵף הַצְּדִיק הַיְפָה תּוֹאֵר וַיְפָה מוֹרָאָה, שֶׁכֵּל הַמַּסְתַּכֵּל בּוֹ נִפְתָּחִים גַּם עֵינָיו, זֶה הָאָדָם הוּא בְּדִיּוּקָן וְדִמּוֹת עֲמוּד הָאִמְצָעִי שֶׁהוּא הַתְּפִאֲרַת, כִּי זֶה הַצְּדִיק הוּא הַפֶּאֶר וְהַיּוֹפִי שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, הַמְאִיר יוֹפִיו לְבֵית הַמְקֻדָּשׁ (בְּדֶרֶךְ אַגַּב מוֹבֵן

מכּן שעל ידי שהיו מעליבים במלאכי אלוּקים שהם הצדיקים היפים, שזלזלו ביופי החכמה שלהם, על ידי זה ממילא נחרב הבית מקדש שמקבל מזה היופי) **עליו נאמר, אין תפלתו של אדם** (מילוי הוי"ה שכנגד התפארת כנ"ל) שהתפילה הנקראת רחמים כידוע שהוא בחינת תפארת, **נשמעת** ועולה למעלה להמשיך למטה בגילוי את מאורי האור בחינת רחמים הבאים למתק חושך וקושי הגלות והסתרת הפנים והסתרת שם השם ושם הצדיק, **אלא בבית הכנסת**, דהיינו שהראש בית מאיר בבית שהוא בית **הכנסת**, בחינת שם הוי"ה המאיר בשם אדנ"י שהיא המלכות שאליה **מתכנסים** יהדיו פאר אורות הגוונים וד' יסודות, והרי **העמידו בעלי המשנה**, ואמרו כי **מי ששומר הברית** בשלמות שזה הוא הצדיק יסוד עולם, אשר דרך היסוד נמשכים פאר הגוונים למלכות, לגלות כי כל הכוחות בעולם המה לה' לבדו, הוא מלך מלכי המלכים. ופאר מלכות ה' מתגלה על ידי הצדיק אשר שם ה' משותף בשמו, וזה הצדיק שומר הברית **נקרא תמים** ושלם בשלמות המידות הנכונות, כי על ידי שמירת הברית זוכה לקדושת המוחין הנמשכים להאיר במידות השלמות והיפות בזכות אור המוחין המאיר בהם, כי המידות טובות הם בית ולבוש לחכמה האלוּקית שזוכים לה על ידי שמירת הברית, שהוא בחינת השפעת המוחין במידה למקום הנכון, וכן כל ישראל נקראים צדיקים על שם הברית מילה לשמונה ימים, כי התם ה' הותם אמת ופאר שלו באות ברית קודש שלנו להיות שמו משותף בשמונו. **ושם** בבחינת שמירת הברית, צירוף המילה **בראשית** מתגלה בה צירוף אחר והוא אותיות **ברית אש**, כי על ידי בחינת ראש בית שהוא בחינת הצדיק יסוד עולם דנמר ברית, שהוא בחינת מאורי אור המאירים בבית המקדש, על ידי זה נכנע מאורי האש של הגהנום, **שנשמר הצדיק מאש הגהנום** וכן נשמרות דירות ובתי ישראל מאש כפשוטו כי כשזה קם ומתפרסם זה נופל. ועיקר תקומת הצדיק וביטול אש הגיהנום בחינת מאורי אש הוא על ידי שאנו בוכים בחצות על שהחרבנו הבית שהכיל הדעת.

אֲבֵל מֵאֵן דְּאֵתְעֵסֶק בְּאִוְרֵיִתָּא וְנִטְרִי לָהּ, אֵתְקְרִי אֲדָם, בְּדִיִּקְנָא דְהָהוּא דְלַעֲיָלָא, הָדָא הוּא דְבְתִיב (ישעיה מד יג) כְּתַפְאָרְתָּא אֲדָם לְשֶׁבֶת בְּיַת, תָּא חֲזִי, כָּל מֵאֵן דְּנִטְרִי אֹתָא בְּרִיתָּא, דִּיִּקְנִיָּה רְשִׁים בְּשִׁכְנֵתָא וְצִדִּיקָא, וּמֵאֵן דְּאֵשְׁתַּדֵּל בְּאִוְרֵיִתָּא, דִּיִּקְנִיָּה רְשִׁים כְּעִמּוּדָא דְאִמְצִיעִיתָּא:— אֲבֵל מִי שֶׁמֵת עֵסֶק בְּתוֹרָה, לַעֲיִין בַּה לְגִלּוֹת גּוּוֹנֵי חֲכָמָתָהּ וְיוֹפִיָּהּ וְסִדְרִיהָ, וְשׁוֹמֵר אֹתָהּ בְּכָל גּוּוֹנֵי הַמְצוּוֹת עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה, נִקְרָא אֲדָם, כִּי הַתּוֹרָה הִיא בְּחִינַת תְּפֹאֶרֶת כִּידוּעַ, וְלִכֵּן זֶה הָאָדָם לִמְטָה

העוסק בתורה מושפע בתוכו יופי בדיוקן ודמות אותו יופי העליון שבשם הוי"ה ברוך הוא, בחינת בצלם אלוּקים ברא אותו, בחינת מבשרי אחזה אלוּק. וזהו שכתוב **כתפארת אדם**, כפי התפרסמות זה הצדיק שהוא היופי והפאר של כל העולם, העוסק בתורה ומשיג יופי חכמתה, כן **לשבת בית**, כן ישב הבית מבלי להחרב, כי ישבו בתוכו אורות חכמת הצדיק. וכן בעולם כולו שהוא בית לה' יאירו פאר הגוונים של החכמה ויתקיים העולם ובאמת הכל על ידי שמירת הברית (עיין תורה ל' שצריך להיות צדיק ולמדן) בחינת אם לא בריתי (תורה וברית) חוקות שמים וארץ לא שמתי לקיים שבת הבית שהוא עולמו כנ"ל. **בא וראה** בעיניך הפתוחות על ידי הצדיק, כי **כל מי ששומר את בריתו, דמותו נרשמת בשכינה** שהיא רחל המנוחמת, שהיא כנסת ישראל, דהיינו שמאיר לכל ישראל אור פאר תורתו, כי הם בחינת בית אליו וכן הוא נרשם בצדיק השלם המשפיע לבית, כי נכלל בצדיק יסוד עולם השלם בברית כי הוא בחינתו, וכן יש לרמוז כי ברית הוא אות ריש (ראש) הנכנס ומאיר באותיות בית. וכן ענין רשימת דמותו למעלה הוא שעל ידי שמירת הברית למטה עושה רושם למעלה עד שנמשך לא הארה חדשה מן היסוד העליון שעל ידי זה יכול להדר וליפות ביתר שאת ודיוק את המידותיו למי המידות העליונות הנמשכות מהשכינה העליונה שהיא הבינה הקבלת יופי החכמה ומעביר לתפארת וליסוד ולמלכות והעיקר הוא היסוד בו מאירים כל פאר הגוונים ביופים. **ומי שמשתדל בתורה, דמותו רשומו ונכללת בעמוד האמצעי** שהוא כתפארת ומקבל מסדרים עליונים שבסוד חכמת התורה את היופי בתוך מידותיו ומעשיו ופניו. ובאמת עיקר השלמות כנ"ל הוא על ידי שניהם גם יחד התפארת והיסוד דחשיבי כחדא, כי זה הצדיק יסוד עולם שהוא הפאר של כל העולם, שזה הפאר נמשך מהשתדלותו להעמיק בסוד התורה וכן על ידי שזה הצדיק נכלל ביסוד באמת כל יופי תורתו נמשך על ידי שמירת הברית כנ"ל וכן כל כוחו לשומר הברית הוא על ידי תורתו, כי נכלל ביופי הקדוש בחינת מאורי אור ומשפיעם למטה בבית הכנסת בכנסת ישראל, בחינת השפעת היסוד במלכות. ועיקר התגלות ופרסום בריש גלי אלו המאורי אור של תפארת ויסוד הוא על ידי בכייתנו כנ"ל בחצות לילה ובפרט כג' שבועות שבין המייצרים ובקינות הנאמרות בדמעות שלישי בתשעה באב, בכיה של כיסופים לראות בנין אפריון להשיב לתוכו ד' מוחין. ויהי רצון שיתגלה ויתפרסם זה הצדיק הוא משיח צדקנו ויבנה בית מקדשנו ויאיר בו אורות נשמתו לנחמנו ולשום לאבלי ציון פאר תחת אפר במהרה בימינו אמן.

עלון זה מטרתו לעודד את הציבור לגלות ולחדש בהבנת מאמרי זוהר, על פי תורותיו של רבנו הקדוש, אשר המה הקדמות עמוקות לכל חלקי התורה ובפרט ללימוד זוהר, כפי המובא בדבריו: "אמר התורה שלי היא כולה הקדמות" (שיחות הר"ן קצ"ט). והוא בעיקר לפי הכלל החמישי לדרך לימוד ליקומי מוהר"ן המובא בספר ביאור הליקוטם להרב רבי אברהם בן רבי נחמן זצוק"ל. וזה לשונו "...הוא כל מקרא או מאמר חז"ל, שמזכיר קצת מאתה לאיזה ענין, פורב בוונתו על כל הענין ונכנס ונתבאר כל המקרא והמאמר חז"ל בזה הענין". עכ"ל. כלומר שכללי התורה וההקדמות שמביא רבינו הקדוש בתורתו המה מפרשים את כל המאמר שמביא בדבריו רק את חלקו בספריו. והבא לעיין בתורתו ובוהר, יראה בעיניו ממש איך כל כללי תורתו נמצאים בכל מאמר זוהר והוא פלאי. ויש להבין קצת הענין בפרטות כי ידוע אשר נשמת רבנו הקדוש נשמת רשב"י אחת המה, כמובא רמז לכך בספר כוכבי אור, כי גימטריה נחמן בן שמחה וכן גימטריה שמעון בן יוחאי חושבן דין כחושבן דיון. לכן נרמז אור חכמתם הגדול בשם העלון נחל זהר, שהרי נחל הוא על שם הנחל נובע מקור חכמה המאיר ומגלה זהר רשב"י הנסתר, שהוא אור זוהר הקדוש. נא ונא ראו בעצמכם לחדש בדרך לימוד זה להוציא עצות למעשה ולהתחזקות בעבודת ה' ויתקיים בנו מאמר זוהר: **כהאי חיבורא דילך דאיהו ספר זוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. במהרה בימינו אמן.**

עצות על פי הלימוד

- א. בעתים הללו שפבר ארץ עלינו תגלות וחשם ותפרה מצפיה בקל עת לשוב אלינו ולחזור ולכנות בית מקדשנו, ראוי לנו שלא לעבך ח"ו בנין בית המקדש רק להשתדל בבנינו. עלינו מאד צריכין לזהר לקום בהצוות בקל לילה ולהיות מתאבל מאד על חרבן בית המקדש, כי אולי בגלגול הראשון היה הוא הגורם שיחרב הבית המקדש. ואפלו אם לאו, אולי הוא מעבך עתה בהטאי בנין בית המקדש ונחשב גם כן כאלו גרם להתריבו. ועל זה יבכה ויתאבל מאד בקל לילה בהצוות, ועלינו זה ויהי נחשב כאלו הוא משתדל בבנין בית המקדש. ועלינו זה ויזכה להתקרב אל האמת, דהינו להתקרב לצדיקים ויראים וכשרים אמתיים, שהם עקר הפאר וחתו וחיפי האמת של כל העולם. ועלינו זה ויהי נפתחין עינינו ונסתכל על עצמו בכל המדות, ולשוב בתשובה על כל המדות רעות ויזכה לדעת ולהכיר את שמו הגדול ותפרה:
 - ב. עלינו שקמים בהצוות (לילה) ומתאבלין על חרבן בית המקדש, עלינו זה נצולין משפרות:

תפילה על פי הלימוד

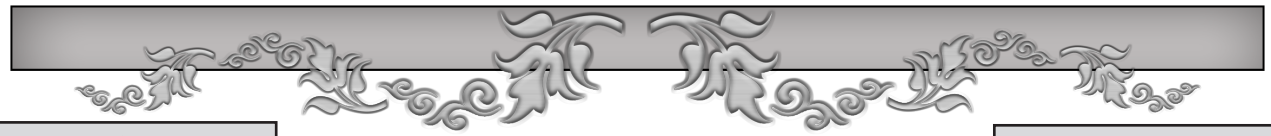

לעורר רחמיך שתנחם ותשמה אותנו מהרה, ותשים לאבלי ציון פאר' תחת אפר'. ונזכה להכניע המאורי'אש כנגד המאורי'אור. ויתגבר שם הקדש, שסיה, שם הצדיקים האמתיים, על שם הטמאה, שמות החיצונים, ויתבטל השקר לגבי האמת. ויתגלה ויתגדל ויתפרסם בכל העולם שם הצדיקים האמתיים ופארם והדרם והנם הקדוש והנורא. ונזכה להפיל בשמם ובפאר הדרת קדשתם, עד אשר יפתחו עינינו באמת, ונסתכל על עצמנו היטב באמת, בכל הארבע יסודות, לזככם ולטהרם ולקדשם מפל התאות רעות ומדות רעות הנמשכים מהם, ולכררם מרע לטוב, ולזפות לכל המדות טובות ומעשים טובים. ונזכה שימשך עלינו עלינו הצדיקים אמתיים מהין קדושים ומהורים, עד שיכללו כל הארבע מהין שלגו, וכל הארבע יסודות, בתוך היסוד הפשוט הקדוש והנורא, שהוא הצדיק יסוד עולם, שהוא הנחר היצא מעדן להשקות את הגן. ויהיה הכל נכלל בשמך המיוחד הגדול והקדוש והנורא, ותמחר ותחיש לנאלנו ותבנה בית קדשנו ותפארתנו. ויתגדל ויתקדש ויתפרד וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא שמך מלכנו בפי כל חי תמיד לעולם ועד:

לכד ודעת עצם יקרת תפארת קדשת הנפשות הנקרים האלה, האבני קדש האלה, הנשפכים עתה בראש כל הוצות, ואין איש מאסף אותם הבית. כי נסתלקו בעונותינו הצדיקים האמתיים הנקראים ראש בית שהם הבגלי'בית של העולם, אשר אז בהיותם בעולם ושםם נתגדל בעולם, אז היה להעולם בעל הבית, ואז היינו אנהנו כלנו נקראים בני'בית. ומיום שנסתלקו בהטאינו, ונתעלם פארם והדרם והנם הקדוש והנורא, אנהנו נעים ונדים ומטמלים, ונפשות יקרות מעמד בית'ישאל מתגוללים בראש כל הוצות. כי נסתלקו מן העולם הבגלי'בית של העולם, שהם הצדיקים הגדולים הנקראים ראשי בית. ואפלו מעט הרשימו שנשאר משמם עלינו ספריהם הקדושים ותלמידיהם הנקרים, מעלימים גסרן מאד מאד בכמה מיני העלמות והסתרות בלי שיעור. כי בכל פעם נתגדלים בעולם בעלי שם ופרסום שאין שמם נמשך בלל משם'יהוה, אדרבא עלידם נתעלם שם'יהוה ומתגברים שמות החיצונים הם ושלום. ובעונותינו הרבים נתערבב העולם מאד, עד אשר אין אמתנו יודע עד מה, מי ומי ההולכים בתורת יהוה באמת, אשר שמם נמשך משם'יהוה, ומי להפך, ומי מערב משניהם, מטוב ורע, ממאורי'אור ומאורי'אש, ואנהנו לא נדע מה נעשה פי עליך עינינו. וכן בהקמית לקום בקל לילה בהצוות ממש ולהתאבל על חרבן בית'המקדש שנחרב בעונותינו, ועלינו יזכה נזכה

עורנו מעתה שנזכה על כל פנים לקום בקל לילה בהצוות ממש, ולשבר לבנו לכבות הרבה בדמעות שליש על עונותינו העצומים שגרמו כל זה, עד אשר נשארנו כיתומים ואין אב, בתועים ואין לבקשם ברחוקים ואין לקרב, ואין מי שיעמד בעדנו. רבנו של עולם, רחם עלינו למען שמה, וראה שפלותינו ובזיווננו, הבט משמים וראה כי היינו לעג וקלם. ולא די לנו מה שאנו נבזים ושפלים בין העמים, אשר בכל יום עומדים עלינו לבלותינו, ואתה מציננו מידם. אף'גם בין עמך ישראל בעצמם נתרבה הפחלקת מאד, ונעשה קטיגוריא גדולה בין התלמידי חכמים, עד אשר חלק לבם זה מזה, וכל אחד נבזה ונמאם בעיני חברו, עד אשר פשל כח הסבל:

רבנו של עולם, מלא רחמים, ועוררו רחמיך על בניך, יהמו מעיד עלינו, הום וחמל ורחם על שארית פליטת עמך בית ישראל. מלא רחמים, איך תוכל להתאפק מלרחם על נפשות העשוקות, על נפשות עמך ישראל המתגוללים בהוצות ובשונאים וברחובות, שהם נפשות יקרים מאד מאד והם נשפכים בראש כל הוצות, אשר עליהם קונן ירמיה הנביא קונת הרבה על כל נפש ונפש, כמו שכתוב, איכה יועם זהב ישנא הפתם הטוב תשתפכנה אבני קדש בראש כל הוצות. בני ציון הנקרים המסלאים בפז איכה נחשבו לנבלי הרש מעשה ידי יוצר: רבנו של עולם, רבנו דעלמא פלא. אתה

לעילוי נשמת מאיר צבי בן הרב נחמן ישראל ת.נ.צ.ב.ה.

להצלת שמעון בן רמונה רוחמה, ולרוע של קיימא וכן לרפואה שלמה רחל בת מול ורמונה רוחמה בת שמחה

לעילוי נשמת מירה בת אשר ת.נ.צ.ב.ה.

לרפואת חיה ליאורה בת פטריסיה

ליצירת קשר להארות ותרומות nahalzohar@gmail.com

לעילוי נשמת דבורה בת חיים ת.נ.צ.ב.ה.